

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-12/27
URBROJ: 50301-04/12-26-13

Zagreb, 1. listopada 2026.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB

Primljeno	01-10-2026	
Klasifikacijska oznaka	021-03/26-09/29	Org. jed. 65
Uredbeni broj	50-26-4	Prih. Vrijednost
		- -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Izvješće pučke pravobraniteljice za 2025. godinu – mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 021-03/26-09/29, URBROJ: 65-26-3, od 1. travnja 2026.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Izvješću pučke pravobraniteljice za 2025. godinu, daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske, u odnosu na Izvješće pučke pravobraniteljice za 2025. godinu (u daljnjem tekstu: Izvješće), koje je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela pučka pravobraniteljica, aktom od 31. ožujka 2026., ukazuje na sljedeće:

U području 2. „Zaštita ljudskih prava i suzbijanje diskriminacije“, poglavlju 2.1. „Pravo na dobro upravljanje“, podnaslovu „Bolji propisi, s posebnim osvrtom na e-savjetovanje“ u odnosu na preporuke povezane s unaprjeđenjem provedbe Zakona o instrumentima politike boljih propisa („Narodne novine“, broj 155/23.), a kojima se predlaže izdavanje naputaka o: potrebi poštivanja obveze objave sastava radne skupine koja je izradila nacrt propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta (preporuka 3., str. 17); potrebi obrazloženog odgovaranja na argumentirane komentare zaprimljene u e-Savjetovanju (preporuka 6., str. 20); obvezi održavanja javnih savjetovanja u pravilu u trajanju od 30 dana, s pojašnjenjima što uključuju, a što ne zakonom predviđene iznimke (preporuka 7., str. 20), Vlada Republike Hrvatske ističe kako su predmetne obveze propisane Zakonom o pravu na pristup informacijama. Također, primjena svih instrumenata politike boljih propisa osigurava se putem stručne službe - Ureda za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske. Na mjesečnoj razini provodi se stručno osposobljavanje i usavršavanje državnih službenika u području instrumenata

politike boljih propisa, putem kojeg se podiže razina svijesti o važnosti provođenja svih metodoloških koraka u primjeni instrumenata politike boljih propisa, uključujući važnost objave sastava radnih skupina, izrade Izvješća o provedenom savjetovanju s obrazloženim odgovaranjem na argumentirane komentare zaprimljene u e-Savjetovanju, kao i važnost provedbe savjetovanja s javnošću u trajanju od 30 dana te iznimke u provedbi postupka savjetovanja s javnošću.

U istom poglavlju i podnaslovu, u pogledu preporuke o proširenju obuhvata tema u edukacijama koje se provode u području zaštite ljudskih prava (preporuka 4., str. 19), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se kontinuirano provodi niz edukacija iz područja zaštite ljudskih prava, kao i da je njihova provedba nastavljena u tekućoj i planirana u narednoj godini. Pored navedenoga, ističe se kako je, izrađen trajno dostupan e-sadržaj pod nazivom „Nediskriminacija ranjivih skupina“, koji zainteresiranim polaznicima omogućuje praćenje sadržaja vlastitim tempom putem e-learning platforme Državne škole za javnu upravu.

U odnosu na preporuku osiguravanja edukacije o suzbijanju diskriminacije za zdravstvene djelatnike (preporuka 26., str. 41) u poglavlju 2.2. „Pravo na zdravlje“, dijelu 2.2.5. „Diskriminacija“, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su tijekom 2025. godine doneseni Protokol suradnje i postupanja između zdravstvenog, socijalnog i kazneno-represivnog sustava u tretmanu i skrbi osoba s problemom ovisnosti o drogama, Smjernice za psihosocijalni tretman ovisnosti u zdravstvenom, socijalnom i zatvorskom sustavu te Protokol postupanja i suradnje u provedbi tretmana ovisnosti o kockanju i alkoholu, u okviru kojeg je poseban naglasak stavljen na postupanje, jačanje suradnje i smanjenje stigmatizacije pri pružanju tretmana i skrbi ranjivim skupinama osoba s problemom ovisnosti.

U poglavlju 2.3. „Pravo na rad“, dijelu 2.3.2. „Radni odnosi u gospodarstvu i obrtu“, a vezano uz preporuku o dopuni liste poslodavaca kod kojih je tijekom inspekcijskog nadzora utvrđen neprijavljeni rad podacima o utvrđenim nepravilnostima i datumom provedenog inspekcijskog nadzora (preporuka 30., str. 49), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je izmijenjen Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada („Narodne novine“, br. 151/22. i 69/26.), a u pripremi su i izmjene podzakonskog propisa kojima će se preciznije urediti sadržaj Popisa poslodavaca, uključujući podatke iz evidencije koji će biti javno dostupni.

U istom dijelu Izvješća je i preporuka pravobraniteljice o izradi prijedloga izmjena i dopuna Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“, br. 71/14., 118/14. - ispravak, 154/14., 94/18. i 96/18. - ispravak), radi propisivanja mjera koje poslodavac mora poduzeti radi zaštite radnika koji rade na visokim temperaturama (preporuka 31., str. 50), Vlada Republike Hrvatske ukazuje kako postojeći zakonodavni okvir već uređuje zaštitu radnika pri radu u nepovoljnim mikroklimatskim i vremenskim uvjetima te ističe kako Zakon o zaštiti na radu propisuje obvezu poslodavca da procjenjuje rizike za život i zdravlje radnika, uključujući rizike povezane s radnim okolišem, fizikalnim štetnostima i nepovoljnim vremenskim uvjetima. Kako bi se preciznije uredile obveze poslodavca, u odnosu na zaštitu radnika pri radu u uvjetima visokih i niskih temperatura, izmijenjeni su i dopunjeni podzakonski propisi, i to Pravilnik o zaštiti na radu za mjesta rada („Narodne novine“, br. 105/20. i 66/26.) i Pravilnik o zaštiti na radu na privremenim gradilištima („Narodne novine“, br. 48/18. i 66/26.). Ovim se pravilnicima dodatno uređuje postupanje poslodavaca pri radu u uvjetima visokih i niskih temperatura, uključujući obvezu utvrđivanja mjera za sprječavanje i smanjivanje rizika, planiranja organizacije rada te provedbe tehničkih i organizacijskih mjera radi smanjenja toplinskog stresa na mjestu rada.

Vezano za pitanje ratifikacije Konvencije br. 190 Međunarodne organizacije rada o iskorjenjivanju nasilja i uznemiravanja u svijetu rada (u daljnjem tekstu: Konvencija; preporuka 33., str. 56) u dijelu 2.3.4. „Zaštita dostojanstva radnika i zlostavljanje na radnom mjestu (mobing)“, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su temeljni standardi i ciljevi Konvencije u bitnome sadržani u važećem nacionalnom zakonodavstvu, osobito u Zakonu o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22. i 64/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Zakonu o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“, br. 85/08. i 112/12.) i Zakonu o ravnopravnosti spolova („Narodne novine“, br. 82/08. i 69/17.). Također, ističe se kako je pravni okvir Republike Hrvatske usklađen s pravnom stečevinom Europske unije u području suzbijanja diskriminacije, zaštite dostojanstva radnika i sprječavanja uznemiravanja na radu, kao i da je tijekom utvrđivanja zakonodavnih prioriteta provedena i analiza potrebe pristupanja Konvenciji, pri čemu je zauzeto stajalište da nisu utvrđene nove okolnosti koje bi upućivale na potrebu pristupanja.

Nastavno na preporuku kojom se pri idućim izmjenama Zakona o radu predlaže propisivanje jasne odredbe o obvezi poslodavca da radniku osigura sredstva za rad (preporuka 34., str. 57) u području 2.4. „Diskriminacija pri zapošljavanju i na radu“, dijelu 2.4.1. „Diskriminacija pri zapošljavanju“, Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako sredstva za rad nisu obvezni sadržaj svakog ugovora o radu budući da ih, prema prirodi radnog odnosa, u pravilu osigurava poslodavac. Posebno uređenje predviđeno je za oblike rada koji se obavljaju izvan poslovnih prostorija poslodavca, poput rada na izdvojenom mjestu rada, rada na daljinu i rada putem digitalnih radnih platformi, pri čemu je zbog specifičnosti tih oblika rada moguće ugovoriti i korištenje vlastitih sredstava rada te urediti pitanje troškova njihova korištenja.

Vezano za navode u poglavlju 2.5. „Radna prava stranih radnika“ (str. 62), koji se odnose na visinu prometa za poslodavce koji djelatnost obavljaju sezonski, Vlada Republike Hrvatske napominje kako se Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 55/26.) propisuje da se priljev po transakcijskom računu poslodavca računa u zadnjih 12 mjeseci, umjesto dosadašnjih šest mjeseci, čime je uvažen element sezonalnosti kod pravnih osoba koje sezonski posluju.

U odnosu na statističke podatke navedene u Izvješću (str. 64), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se oni razlikuju od javno objavljenih podataka Ministarstva unutarnjih poslova. Tijekom 2025. godine izdano je 170.723 dozvola za boravak i rad državljanima trećih zemalja, dok je tijekom 2024. godine izdano 206.529 dozvola za boravak i rad, što predstavlja 35.806 dozvola manje u odnosu na 2024. godinu. Nadalje, najveći broj stranih radnika dolazi iz Bosne i Hercegovine (32.225), Nepala (31.708), Srbije (24.278), Filipina (17.629), Indije (15.400), Sjeverne Makedonije (11.856), Kosova (6.355), Egipta (5.504) i Uzbekistana (5.521).

Vezano za primjedbe o dugotrajnosti postupka produljenja dozvola za boravak i rad, zbog čega se, kako se navodi u Izvješću (poglavlja 2.5. „Radna prava stranih radnika“, str. 65 i poglavlju 4.1. „Policijski sustav“, dijelu 4.1.3. „Statusna prava“, str. 304), državljane trećih zemalja prisiljava na nezakoniti rad, Vlada Republike Hrvatske napominje kako sukladno Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22., 40/25. i 55/26.), državljani treće zemlje za kojeg je zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad podnesen u zakonskom roku, najkasnije 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad, može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. Nadalje, kontinuirano se poduzimaju mjere radi provedbe postupaka po zahtjevima za izdavanje dozvola za boravak i rad u što kraćim rokovima, pri čemu se dodatno opremaju policijske postaje i policijske uprave informatičkom opremom, jačaju ljudski kapaciteti u policijskim postajama, policijskim

upravama i sjedištu Ministarstva unutarnjih poslova te reorganiziraju poslovni procesi radi postizanja veće učinkovitosti.

Nastavno na navode u poglavlju 2.5. „Radna prava stranih radnika“ (str. 65 i 66), o pritužbama poslodavaca i agencija za posredovanje pri zapošljavanju koje se odnose na nemogućnost zapošljavanja stranih radnika iz pojedinih država, iako su ranije bez poteškoća ishodili potrebnu dokumentaciju i dozvole, Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako se svi zahtjevi za izdavanje dozvola za boravak i rad zaprimaju i rješavaju sukladno Zakonu o strancima. Pritom nadležne policijske postaje i policijske uprave mogu izdati dozvolu za boravak i rad za novo zapošljavanje na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, sukladno članku 99. Zakona o strancima, ako ne postoje zapreke za državljanina treće zemlje iz članka 59. navedenoga Zakona te ako je osiguran primjeren smještaj, kada ga poslodavac osigurava ili posreduje u njegovu osiguravanju. Također, za izdavanje dozvole za boravak i rad ne smiju postojati zapreke propisane člankom 93. Zakona o strancima. Prilikom rješavanja zahtjeva za izdavanje dozvola za boravak i rad provode se detaljne službene operativne provjere radi utvrđivanja stvarne svrhe boravka i rada stranog državljanina, procjene potencijalnog migracijskog rizika te utvrđivanja vjerodostojnosti pozivatelja, poslodavca i državljanina treće zemlje, radi sprječavanja zlouporaba postupka izdavanja dozvola za boravak i rad te nezakonitog daljnjeg migriranja u druge države članice Europske unije i Europskog gospodarskog prostora.

U odnosu na preporuku o potrebi pojačavanja nadzora nad osposobljavanjem stranih radnika za rad na siguran način (preporuka 35., str. 66), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je nadziranje osposobljenosti radnika za rad na siguran način sastavni dio svakog inspekcijskog nadzora te da je postupak osposobljavanja precizno propisan, kako za domaće, tako i za strane radnike. U slučaju kada inspektor u nadzoru utvrdi da radnik nije osposobljen za rad na siguran način, donosi upravnu mjeru iz Zakona o zaštiti na radu, odnosno usmeno rješenje o udaljenju radnika s mjesta rada, nakon čega se provodi kontrola izvršenja rješenja.

U poglavlju 2.6. „Prava starijih osoba“, dijelu 2.6.1. „Socijalna sigurnost starijih osoba“, a vezano za preporuku o potrebi kreiranja i provedbe mjera radi zaustavljanja rasta siromaštva starijih osoba (preporuka 36., str. 68), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se kroz sustav socijalne skrbi i mirovinski sustav kontinuirano poduzimaju mjere usmjerene zaštititi najugroženijih skupina građana. Vlada Republike Hrvatske jednom godišnje donosi odluku o osnovici za izračun zajamčene minimalne naknade radi pravodobnog odgovora na inflatorne učinke, rast cijena i povećane troškove života, a koja utječe i na povećanje drugih prava u sustavu socijalne skrbi, uključujući naknadu za troškove stanovanja i naknadu za ugroženog kupca energenata. Osobama starije životne dobi dostupne su i različite socijalne usluge poput pomoći u kući, boravka, organiziranog stanovanja i smještaja. Nadalje, Nacionalnim planom borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti za razdoblje od 2021. do 2027. godine, definirane su mjere usmjerene smanjenju siromaštva i socijalne isključenosti, uključujući povećanje adekvatnosti mirovina i socijalnih naknada, uvođenje nacionalne naknade za starije osobe, unaprijeđenje dostupnosti javnih usluga i podizanje razine prava iz mirovinskoga sustava, dok se kroz izradu novih akcijskih planova i razvoj socijalnih usluga posebna pozornost posvećuje ranjivim skupinama, uključujući starije osobe. Također, u suradnji s organizacijama civilnog društva i kroz natječaje Europskog socijalnog fonda plus podupiru se aktivnosti usmjerene aktivnom starenju, financijskoj pismenosti i podršci starijim osobama, a tijekom 2025. godine unaprijeđen je i zakonodavni okvir donošenjem novog Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, broj 96/25.), pri čemu su uvedene mjere usmjerene povećanju primjerenosti mirovina, osobito za korisnike s nižim primanjima.

U istom poglavlju, dijelu 2.6.2. „Mirovinsko osiguranje“, podnaslovu „Poteškoće u ostvarivanju prava na mirovinsko osiguranje“, u odnosu na preporuku o poduzimanju dodatnih napora radi smanjenja dugotrajnosti u postupanjima povezanom s ostvarivanjem prava iz mirovinskog sustava (preporuka 37., str. 72), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se provodi niz aktivnosti usmjerenih na digitalnu transformaciju i modernizaciju poslovnih procesa, uključujući modernizaciju informacijskog sustava radi brže elektroničke komunikacije s korisnicima i razmjene podataka s drugim državnim tijelima te digitalizaciju aktivnih spisa radi skraćanja vremena obrade predmeta. Također, ističe se kako je provedba izmjena i dopuna propisa iz područja mirovinskog osiguranja predstavljala dodatno administrativno opterećenje, zbog povećanog priljeva zahtjeva korisnika, no kako su mjere propisane Zakonom o mirovinskom osiguranju, a koje se odnose na velik broj korisnika, provedene automatskom obradom podataka, bez potrebe podnošenja zahtjeva od strane korisnika. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako je ukupno trajanje postupka ostvarivanja prava na invalidsku mirovinu povezano i s prethodnim postupcima tj. postupcima vještačenja pri Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

Vezano za prijedlog izmjena i dopuna Zakona o mirovinskom osiguranju u smislu osiguravanja ostvarivanja prava na dio obiteljske mirovine osobama koje ostvare uvjete za neku od osobnih mirovina, neovisno o dobi u kojoj su postale udovice, odnosno udovci (preporuka 38., str. 73), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je prethodni uvjet za korištenje dijela obiteljske mirovine ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu. Pritom ukazuje kako nije pravno opravdano omogućiti korištenje dijela obiteljske mirovine osobama koje u trenutku smrti osiguranika ili korisnika mirovine nisu ispunjavale zakonske uvjete za stjecanje prava na obiteljsku mirovinu, osobito u odnosu na propisanu životnu dob. Naime propisivanje blažih uvjeta za korištenje dijela obiteljske mirovine samo za određenu skupinu korisnika dovelo bi i do nejednakog položaja korisnika u usporedivim pravnim situacijama, s obzirom na to da i korisnici obiteljske mirovine i korisnici dijela obiteljske mirovine ostvaruju prava iz istog instituta i s istom svrhom osiguravanja materijalne sigurnosti članova obitelji nakon smrti osiguranika, odnosno korisnika mirovine. Također, u usporedbi s drugim državama članicama Europske unije, Republika Hrvatska već ima blaže uvjete za ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu udovica i udovaca.

U istom poglavlju, dijelu 2.6.3. „Domovi za starije i nemoćne“, u odnosu na preporuku o kreiranju dugoročne politike zapošljavanja kvalificiranog kadra u domovima za starije i nemoćne (preporuka 41., str. 75) i vezano za poglavlje 4.5. „Obilasci domova za starije i nemoćne – obavljanje poslova NPM-a“, u odnosu na preporuku kojom se traži žurno osmišljavanje kratkoročnih mjera radi osiguravanja dovoljnog broja medicinskog osoblja u domovima za starije i nemoćne osobe (preporuka 174., str. 359), Vlada Republike Hrvatske ističe kako su aktivnosti u tom području u tijeku kroz provedbu Operativnog plana razvoja integrirane dugotrajne skrbi u Republici Hrvatskoj od 2025. do 2030. Razvoj ljudskih potencijala u sustavu dugotrajne skrbi jedno je od tematskih područja predmetnog plana te su planirane aktivnosti usmjerene na procjenu postojećeg stanja i potreba za radnom snagom, potom izradi plana razvoja radne snage i povećanju ponude radnika putem mjera aktivnog uključivanja na tržište rada te unaprjeđenju uvjeta rada i zadržavanja zaposlenih u sustavu dugotrajne skrbi. Paralelno se provode aktivnosti jačanja kompetencija zaposlenih kroz edukacije i stručno usavršavanje te mjere usmjerene bržem uključivanju radne snage na tržište rada. Na dan 1. travnja 2026., u razdoblju 2024. – 2026. godine dodijeljeno je ukupno 1.879 vaučera za program obrazovanja njegovatelja i njegovateljica u institucionalnoj i izvaninstitucionalnoj skrbi o starijim i nemoćnim osobama.

U podnaslovu „Alzheimerova bolest i druge demencije“, u odnosu na pitanje razvoja smještajnih kapaciteta i izvaninstitucionalnih usluga za osobe oboljele od demencije i članove njihovih obitelji (preporuka 45., str. 80), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je u okviru Operativnog plana razvoja integrirane dugotrajne skrbi u Republici Hrvatskoj od 2025. do 2030., planirana provedba mjere „Pružanje potpore neformalnim pružateljima dugotrajne skrbi“. Svrha navedene mjere je procjena broja neformalnih njegovatelja i utvrđivanje njihovih potreba za potporom kroz sveobuhvatnu analizu stanja, na temelju koje se predviđa pružanje potpore, uključujući edukacije, savjetovanje, zdravstvene usluge, psihosocijalnu podršku, usluge predaha te pomoć u postizanju ravnoteže između poslovnih obveza i obveza skrbi. Također, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je u tijeku izgradnja i opremanje 18 centara za starije osobe, kojima će se osigurati smještajni kapaciteti za ukupno 1.849 korisnika kojima je potrebna intenzivna 24-satna skrb, uključujući 256 korisnika oboljelih od Alzheimerove bolesti ili drugih oblika demencije. Početak pružanja usluga i prijem prvih korisnika u centrima za starije očekuje se tijekom 2027. godine. Uz navedeno, planirani su kapaciteti izvaninstitucijskih usluga za 4.549 korisnika radi omogućavanja što duljeg ostanaka starijih osoba u vlastitom domu te povezivanja socijalnih usluga i zdravstvene skrbi na primarnoj razini.

U odnosu na iskazanu potrebu uvođenja aktivnosti usmjerenih na osnaživanje osoba starije životne dobi za prijavljivanje nasilja (preporuka 46., str. 81), Vlada Republike Hrvatske napominje kako se sustavno provodi preventivni projekt „Dan kao san“, usmjeren na podizanje stupnja osviještenosti i informiranosti starijih osoba i osoba s invaliditetom, a s ciljem smanjivanja vjerojatnosti da postanu žrtve kažnjivih radnji, povećanja subjektivnog osjećaja sigurnosti te unaprjeđenja kvalitete njihova života.

Vezano uz omogućavanje boljeg praćenja nasilja nad starijima (preporuka 47., str. 82), Vlada Republike Hrvatske ističe kako će u izmjenama i dopunama važećeg Pravilnika o načinu prikupljanja, obrade i dostave statističkih podataka i izvješća iz područja primjene Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 31/18.), osobe starije životne dobi biti navedene kao posebna kategorija i u podacima nadležnih tijela u odnosu na kaznena djela vezana za nasilje u obitelji. Pritom se naglašava kako se putem obrasca za prikupljanje statističkih podataka iz područja primjene Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, br. 70/17., 126/19., 84/21., 114/22. i 36/24.) za svako nadležno tijelo koje vodi evidencije o nasilju u obitelji u nizu tablica, pored ostalih, nalazi i podatak o osobama starije životne dobi. Podaci se nalaze i u godišnjem izvješću o radu Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje rada tijela kaznenog i prekršajnog postupka te izvršenja sankcija vezanih za zaštitu od nasilja u obitelji, a koje je javno dostupno.

U poglavlju 2.9. „Pravo na obrazovanje i diskriminacija temeljem obrazovanja“, u odnosu na prijedlog da se pri idućim izmjenama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija uključi oslobođenje od plaćanja troškova postupka priznavanja stručnih kvalifikacija za pripadnike ranjivih skupina koje su oslobođene tog troška u postupcima priznavanja za neregulirane profesije (preporuka 59., str. 102), Vlada Republike Hrvatske napominje kako bi proširenje oslobođenja od plaćanja troškova moglo imati fiskalne i organizacijske učinke, zbog čega je prije eventualnih normativnih izmjena potrebno provesti detaljniju analizu troškova i usuglašavanje s nadležnim tijelima uključenima u provedbu postupaka priznavanja stručnih kvalifikacija.

U poglavlju 2.10. „Siromaštvo i ljudska prava“, dijelu 2.10.1. „Naknade za najsiromašnije“, podnaslovu „Zajamčena minimalna naknada“, u odnosu na preporuku osiguravanja jedinstvene evidencije korisnika zajamčene minimalne naknade (preporuka 60., str. 105), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako se jedinstvena evidencija korisnika sustava socijalne skrbi vodi kroz informacijski sustav SocSkrb. Podaci se unose od dana podnošenja zahtjeva za ostvarivanje prava, dok se određeni podaci evidentiraju nakon ispunjenja zakonskih uvjeta, primjerice nakon izvršnosti rješenja, slijedom čega mogu postojati manja odstupanja u iskazanom broju aktivnih korisnika ovisno o trenutku preuzimanja podataka iz sustava.

U istom podnaslovu i u pogledu preporuka povezanih sa zajamčenom minimalnom naknadom (preporuka 62. i 63., str. 106), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 61/25.), proširen krug korisnika prava te su dodatno unaprijeđena prava pojedinih ranjivih skupina. Korisnicima naknade za redovito studiranje omogućeno je ostvarivanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, dok su povećani iznosi naknade za beskućnike, žrtve nasilja u obitelji i žrtve trgovanja ljudima. Također, sustav je dodatno prilagođen potrebama najosjetljivijih skupina kroz izmjene ekvivalentne ljestvice i povećanje osobnih faktora koji utječu na visinu naknade, osobito za samohrane roditelje, jednoroditeljske obitelji, djecu te trudnice i roditelje. Upravo s ciljem smanjenja rizika od siromaštva i socijalne isključenosti te osiguravanja pravodobnog i primjerenog odgovora na potrebe najugroženijih skupina, kako je istaknuto i uz preporuke u poglavlju 2.6. „Prava starijih osoba“, Vlada Republike Hrvatske jednom godišnje donosi odluku o osnovici za izračun zajamčene minimalne naknade, a koja je u 2026. godini povećana te iznosi 170,00 eura.

U podnaslovu „Rad za opće dobro bez naknade“ i pogledu preporuke kojom se predlaže ukidanje obveze rada za opće dobro za korisnike zajamčene minimalne naknade (preporuka 64., str. 107), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako institut rada za opće dobro predstavlja jedan od modaliteta radne aktivacije korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu, koji su najčešće dugotrajno nezaposlene osobe, a usmjeren je njihovu uključivanju na tržište rada. Pritom, rad za opće dobro predstavlja oblik socijalne integracije i angažiranja isključivo radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade, za koje postoji opravdano očekivanje da se zajedničkim nastojanjima mogu osnažiti i uključiti na tržište rada te na taj način osiguravati sredstva za uzdržavanje svojim radom i pravima koja proizlaze iz rada. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske podsjeća kako je Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23., 156/23. i 61/25.), propisana suradnja Hrvatskog zavoda za socijalni rad i Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade te korisnika usluge socijalnog mentorstva. Način suradnje uređen je Pravilnikom o načinu suradnje Hrvatskog zavoda za socijalni rad i Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 152/22.), dok se Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 61/25.) nastojalo dodatno zaštititi korisnike zajamčene minimalne naknade od gubitka prava ili smanjenja iznosa naknade zbog neodazivanja pozivu za rad za opće dobro bez naknade, u slučajevima kada se osoba zbog trenutačnog zdravstvenog stanja ne može odazvati pozivu za sudjelovanje u radu za opće dobro ili je korisnik usluge socijalnog mentorstva.

U dijelu 2.10.2. „Osobe u beskućništvu“, u pogledu preporuka kojima se preporučuje izrada Nacionalne strategije za borbu protiv beskućništva (preporuka 67., str. 111)

te mapiranje beskućništva (preporuka 68., str. 112), Vlada Republike Hrvatske napominje kako su Zakonom o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 123/17. i 151/22.), propisana jasna pravila i institucionalni okvir za strateško planiranje na razini državne uprave i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Pritom se, sukladno navedenome Zakonu, sektorske i višesektorske strategije donose kada je to propisano posebnim zakonom ili obvezujućim aktom Europske unije. U području socijalne skrbi izrađeni su strateški dokumenti koji obuhvaćaju i pitanja beskućništva te su definirani ciljevi, mjere i aktivnosti usmjerene upravo toj skupini korisnika. Također, svake se godine provodi anketno ispitivanje pružatelja usluga za beskućnike radi prikupljanja podataka o broju beskućnika, razlozima koji dovode do beskućništva te njihovom materijalnom, obiteljskom i zdravstvenom statusu.

U dijelu 2.10.3. „Sustav socijalne skrbi“, podnaslovu „Upravni nadzori i drugostupanjski postupak“, u odnosu na preporuku o povećanju broja zaposlenih na poslovima provedbe nadzora i rješavanja drugostupanjskih predmeta u sustavu socijalne skrbi (preporuka 70., str. 116), Vlada Republike ističe kako je Planom zapošljavanja u državnoj službi za 2026. godinu u nadležnom ministarstvu planirano zapošljavanje dva izvršitelja na neodređeno vrijeme i deset izvršitelja na određeno vrijeme na poslovima rješavanja drugostupanjskih predmeta, dok je na poslovima provedbe nadzora planirano zapošljavanje dva izvršitelja na neodređeno vrijeme.

U poglavlju 2.11. „Pravo na adekvatno stanovanje“, dijelu 2.11.3. „Izvršenje presuda ESLJP-a u skupini predmeta Statileo i odluke Ustavnog suda RH“, vezano uz preporuku o definiciji odgovarajućeg državnog stana za useljenje zaštićenog najamoprimca, tj. omogućavanju da se odgovarajućim stanom smatra i stan u drugoj županiji, uz zadovoljavanje ostalih uvjeta i izričiti pristanak zaštićenog najamoprimca (preporuka 81., str. 133), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je navedena mogućnost već predviđena Zakonom o načinu izvršenja presuda Europskog suda za ljudska prava u skupini predmeta Statileo protiv Hrvatske (broj zahtjeva: 12027/10 i dr.) i Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-3242/2018 i dr. („Narodne novine“, broj 36/24.) te Programom mjera za izvršenje navedenih presuda i odluka („Narodne novine“, broj 153/24.). Također, napominje se kako su u praksi zaštićeni najamoprimeri iznimno rijetko zainteresirani za korištenje navedene mogućnosti.

U odnosu na preporuku o potrebi osiguravanja ažurne komunikacije sa strankama, a vezano uz pitanja zaštićenog najma (preporuka 82., str. 134), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je dva puta tjedno moguće dobiti telefonske informacije o predmetima, pri čemu je za potrebe pružanja informacija trajno raspoređeno više službenika. Nadalje, ističe se da su zaštićeni najamoprimeri upoznati s redoslijedom rješavanja predmeta i očekivanim rokovima rješavanja njihova statusa. Primjerice, zaštićeni najamoprimeri u Splitu su informacije o stanovima na koje ostvaruju pravo dobili šest mjeseci prije mogućeg preseljenja. Također, na mrežnim stranicama nadležnog tijela u realnom su vremenu dostupni podaci o broju riješenih i aktivnih predmeta, kao i informacije o provedenim mjerama.

U dijelu 2.11.4. „Socijalno stanovanje“, a vezano za usvajanje Strategije o socijalnom stanovanju u Republici Hrvatskoj (preporuka 84., str. 136), Vlada Republike Hrvatske ističe kako prepoznaje važnost osiguravanja dostupnog i priuštivog stanovanja za ranjive skupine kroz postojeće strateške okvire. Nacionalni plan stambene politike Republike Hrvatske do 2030. uspostavlja smjernice za razvoj priuštivog stanovanja, dok Nacionalni plan borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti za razdoblje od 2021. do 2027. godine, obuhvaća mjere usmjerene na stanovanje za ranjive skupine, uključujući beskućnike i korisnike

socijalne skrbi. Također, sukladno Zakonu o socijalnoj skrbi, osiguravanje socijalnog stanovanja u Republici Hrvatskoj u nadležnosti je jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave koje planiraju i provode stambena rješenja u skladu s lokalnim potrebama. Slijedom navedenoga, pitanje socijalnog stanovanja u Republici Hrvatskoj uređuje se kroz međusobno povezane politike stambenog i socijalnog sustava, uz naglasak na daljnje unaprjeđenje postojećih mehanizama i međuresornu suradnju.

U istom dijelu, u odnosu na preporuku o izdavanju naputka jedinicama lokalne samouprave radi izmjene akata o socijalnoj skrbi na način da opći uvjet za priznavanje naknade za troškove stanovanja bude isključivo status korisnika zajamčene minimalne naknade (preporuka 85., str. 137), Vlada Republike Hrvatske podsjeća kako su jedinice lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužni u svojim proračunima osigurati sredstva za ostvarivanje prava za podmirenje troškova stanovanja pod uvjetima i na način propisan Zakonom o socijalnoj skrbi. Također, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području i u većem opsegu od prava utvrđenih Zakonom o socijalnoj skrbi, na način propisan njihovim općim aktima, pod uvjetom da su za to osigurana sredstva u proračunu.

Nadalje, a vezano uz preporuku da se pri idućim izmjenama Zakona o socijalnoj skrbi predlože izmjene kojima bi se propisala obveza priznavanja naknade za troškove stanovanja po službenoj dužnosti, obveza dostave podataka jedinicama lokalne samouprave o korisnicima zajamčene minimalne naknade, definiralo razdoblje priznavanja ove naknade te povećao njezin minimalni iznos (preporuka 86., str. 137), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako je Zakonom o socijalnoj skrbi propisano da se postupci za priznavanje prava pokreću po zahtjevu stranke ili po službenoj dužnosti te kako se pravo na naknadu za troškove stanovanja može ostvarivati dok korisnik ispunjava uvjete za njezino priznavanje, pri čemu je minimalni iznos naknade propisan Zakonom o socijalnoj skrbi. U odnosu na dostavu podataka jedinicama lokalne samouprave o korisnicima zajamčene minimalne naknade, podaci o korisnicima iz aplikacije SocSkrb isporučeni su na Državnu sabirnicu (GSB), pri čemu jedinice lokalne samouprave mogu podnijeti zahtjev za sigurnu razmjenu podataka putem Središnjeg sustava interoperabilnosti te na taj način preuzimati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade. Napominje se kako se zahtjev podnosi Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, slijedom čega se ne smatra potrebnim propisivanje Hrvatskom zavodu za socijalni rad obveznu mjesečnu dostavu podataka jedinicama lokalne samouprave. Vlada Republike Hrvatske dodatno ističe kako je određeni broj gradova i općina već podnio zahtjev za razmjenu podataka o korisnicima zajamčene minimalne naknade te za navedeno dobio potrebnu suglasnost.

U dijelu 2.11.5. „Utjecaj potresa na ostvarivanje ljudskih prava“, vezano za predloženo razmatranje potreba za eventualnim otvaranjem novog roka za podnošenje zahtjeva za obnovu zgrada oštećenih potresima (preporuka 87., str. 140), Vlada Republike Hrvatske smatra da je rok do 31. prosinca 2023. bio dostatan za podnošenje zahtjeva za obnovu te da su informacije vezane za obnovu kontinuirano objavljivane na mrežnim stranicama nadležnog tijela i u medijima, kao i da su održavane tribine na temu obnove, a zahtjevi za obnovu prikupljali su se i izlascima na teren, dok su izmješteni uredi u Glini, Petrinji, Sisku i Gradu Zagrebu bili dostupni građanima radi pružanja informacija i zaprimanja zahtjeva za obnovu.

U odnosu na preporuku o uvođenju osobne dostave obavijesti strankama o uklanjanju nekretnina sukladno članku 113.a Zakona o Državnom inspektoratu („Narodne novine“, br. 115/18., 117/21., 67/23. i 155/23.; preporuka 89., str. 142), Vlada Republike Hrvatske ukazuje kako je odredba o dostavi rješenja o uklanjanju oglašavanjem na oglasnoj ploči uvedena radi ubrzanja postupaka uklanjanja zgrada oštećenih u potresima iz 2020. godine, pri čemu je propisan način dostave putem oglasne ploče i mrežnih stranica Državnog inspektorata. Odredbama članka 113.a Zakona o Državnom inspektoratu, ojačane su ovlasti građevinske inspekcije ne samo za postupanje nakon potresa iz 2020. godine, već i u slučaju drugih mogućih izvanrednih događaja, poput potresa, poplava, klizišta i drugih katastrofa, kada je potrebno žurno uklanjati zgrade ili njihove dijelove koji neposredno ugrožavaju sigurnost, zdravlje i živote ljudi, druge građevine ili stabilnost tla. Stoga, Vlada Republike Hrvatske ukazuje kako bi postupak osobne dostave inspekcijskih rješenja svim vlasnicima i suvlasnicima nekretnina, osobito onima čije je prebivalište izvan Republike Hrvatske, mogao znatno usporiti postupanje građevinske inspekcije i time predstavljati dodatni rizik za sigurnost građana. Iz navedenog razloga zakonodavac je propisao mogućnost uklanjanja zgrada na temelju inspekcijskog rješenja bez suglasnosti vlasnika nekretnine te način dostave koji omogućuje žurno postupanje. Također, ističe se, kako je svim dosadašnjim rješenjima građevinske inspekcije donesenima temeljem članka 113.a Zakona o Državnom inspektoratu, prethodilo utvrđivanje činjenica te su inspektori, kada je to bilo moguće, ostvarivali kontakt s vlasnicima, omogućavali im sudjelovanje u postupku i iznošenje osobnih stvari iz građevina predviđenih za uklanjanje. Građevine za koje je utvrđeno da su izgubile temeljna konstruktivna svojstva prije uklanjanja označavane su posebnim znakom „Opasna građevina“, čime su vlasnici dodatno upoznati s vođenjem postupka građevinske inspekcije.

U dijelu 2.11.6. „Energetsko siromaštvo“ (str. 145), u kojem se navodi Zakon o energetske učinkovitosti u zgradarstvu („Narodne novine“, broj 155/25.), Vlada Republike Hrvatske skreće pažnju kako su Zakonom o energetske učinkovitosti u zgradarstvu u hrvatsko zakonodavstvo preuzete, među ostalim, Direktiva 2010/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetske učinkovitosti zgrada (SL L 153, 18.6.2010.) i Direktiva (EU) 2018/844 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive o energetske svojstvima zgrada i Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (Tekst značajan za EGP) (SL L 156, 19.6.2018.), dok je Direktiva (EU) 2024/1275 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o energetske svojstvima zgrada transponirana u dijelu koji se odnosi na nemogućnost davanja financijskih poticaja za ugradnju samostalnih kotlova na fosilna goriva i izradu Nacionalnog plana obnove zgrada. Također, Dugoročna strategija obnove nacionalnog fonda zgrada do 2050. godine donijeta je na 29. sjednici Vlade Republike Hrvatske, 14. prosinca 2020. Novost je Nacionalni plan obnove zgrada, koji je potrebno usvojiti i dostaviti Europskoj komisiji do 31. prosinca 2026. te će isti zamijeniti postojeću Dugoročnu strategiju obnove nacionalnog fonda zgrada do 2050. godine.

U istom dijelu, tekstu u kojem se navodi potreba poboljšanja informiranja energetske siromašnih građana, povećanja obuhvata potpunog financiranja energetske obnove ranjivih kućanstava, pojednostavljivanja sustava prijave na javne pozive te osiguravanja tehničke i pravne podrške prijaviteljima (str.146), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako je u okviru Socijalnog plana za klimatsku politiku Republike Hrvatske 2026. - 2032. razrađen novi model provedbe ulaganja u energetske obnovu obiteljskih kuća energetske siromašnih i ranjivih skupina građana. Provedba ulaganja će biti prenesena na županije koje će biti zadužene za cjelokupni postupak obnove obiteljskih kuća na svom području, uključujući prikupljanje potrebne dokumentacije, nabavu usluga i radova te nadzor provedbe energetske obnove. Nadalje, ističe se kako će aktivnosti upravljanja projektom, administracije te promidžbe i

vidljivosti projekta predstavljati prihvatljive troškove u okviru ulaganja, čime će građani biti oslobođeni administrativnih procedura te će energetska obnovu svojih stambenih prostora ostvarivati po modelu „ključ u ruke“, a energetska obnova obiteljskih kuća ranjivih i energetski siromašnih skupina građana bit će financirana u stopostotnom iznosu iz Socijalnog fonda za klimatsku politiku.

U odnosu na preporuku o uspostavi jedinstvene kontakt točke na nacionalnoj razini putem koje bi građani mogli dobiti informacije o pravima, mjerama i postupcima vezanim uz energetska siromaštvo (preporuka 92., str. 146), Vlada Republike Hrvatske ističe kako u sustavu socijalne skrbi svaka osoba ima pravo na informacije o naknadama i uslugama iz sustava socijalne skrbi te pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih poteškoća koja doprinosi zadovoljavanju osobnih potreba i poboljšanju kvalitete života u zajednici. Tako se u okviru prve socijalne usluge korisnicima osigurava početni razgovor i informiranje o pravima i pružateljima usluga, uključujući i prava iz sustava socijalne skrbi usmjerena smanjenju energetskog siromaštva.

Nadalje, povodom preporuke da se predvidi povrat troškova izdavanja uporabne dozvole građanima koji istu ishode radi prijave na javni poziv za energetska obnovu (preporuka 95., str. 148), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako se trošak ishođenja uporabne dozvole ne smatra prihvatljivim troškom niti u nacionalnim niti u europskim pozivima za energetska obnovu, slijedom čega je nadležno tijelo dužno provoditi natječaje u skladu s pravilima o prihvatljivosti troškova koja se primjenjuju na sve korisnike sredstava. Također, posjedovanje uporabne dozvole ili drugog odgovarajućeg akta kojim se potvrđuje zakonitost objekta jest zakonska obveza vlasnika nekretnine prema Zakonu o gradnji („Narodne novine“, broj 155/25.) te predstavlja preduvjet za sudjelovanje u projektima sufinanciranim javnim sredstvima.

U dijelu 2.11.7. „Pravo na vodu i vodne usluge“, u odnosu na preporuku o osiguravanju smanjenja gubitka vode (preporuka 96., str. 151) uključujući i u odnosu na preporuku iz dijela 2.11.5. „Utjecaj potresa na ostvarivanje ljudskih prava“ o ulaganju dodatnih napora radi osiguravanja dostave vode potrebitim građanima (preporuka 91., str. 144), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je Vijeće za vodne usluge u siječnju 2026. godine svim javnim isporučiteljima vodnih usluga uputilo naputak o postupanju u slučajevima obustave isporuke vodnih usluga te obvezi osiguranja minimalne količine vode od 50 litara dnevno po članu kućanstva. Također, temeljem Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva („Narodne novine“, br. 153/09., 90/11., 56/13., 154/14., 119/15., 120/16., 127/17., 66/19. i 36/24.), u prosincu 2025. godine donesena je Uredba o visini naknade za korištenje voda („Narodne novine“, broj 158/25.), s ciljem očuvanja vodnih resursa i povećanja otpornosti na klimatske promjene, racionalnijeg korištenja voda kao resursa te poticanja smanjenja gubitaka vode u vodoopskrbnim sustavima.

Vezano za poglavlje 2.16. „Nestali, suđenja za ratne zločine i civilni stradalnici iz Domovinskog rata“ (str. 169), Vlada Republike Hrvatske ukazuje kako je u prvom odlomku predmetnog poglavlja pogrešno navedeno kako je broj neriješenih slučajeva nestalih osoba manji za 41 u odnosu na godinu ranije. Broj neriješenih slučajeva manji je za 42 osobe. Naime, prema podacima Ministarstva hrvatskih branitelja, sadržanim u Izvješću pučke pravobraniteljice za 2024. godinu, broj neriješenih slučajeva na dan 31. prosinca 2024. iznosio je 1.782, dok je broj neriješenih slučajeva na dan 31. prosinca 2025. iznosi 1.740.

U istom poglavlju, vezano za navode o potrebi ažuriranja i objave petog izdanja Knjige osoba nestalih na području Republike Hrvatske (str. 169 i 170), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako je popis osoba nestalih i smrtno stradalih u Domovinskom ratu integriran u Bazu podataka aktivnih slučajeva nestalih osoba, javno objavljenu 2022. godine na inicijativu Međunarodne komisije za nestale osobe. Navedena Baza podataka sadrži popis osoba nestalih u Domovinskom ratu na području Republike Hrvatske i u oružanim sukobima na području susjednih država u razdoblju od 1991. do 2000. te omogućuje ažuriranje podataka u stvarnom vremenu, što predstavlja njezinu komparativnu prednost u odnosu na format Knjige osoba nestalih na području Republike Hrvatske.

U istom poglavlju (str. 171-172), u dijelu koji se odnosi na problematiziranje primjene članka 5. Zakona o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata („Narodne novine“, br. 84/21. i 13/26.), tj. navode da se mišljenja Povjerenstva za utvrđivanje zapreka donose bez dodatnih obrazloženja zapreka koje su dovele do odbijanja statusa te potrebi osiguravanja pregleda činjenica koje su poslužile kao osnova za zaključak tj. mišljenje Povjerenstva za utvrđivanje zapreka, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je rad Povjerenstva za utvrđivanje zapreka iz članka 5. Zakona o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata uređen Zakonom o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata i Pravilnikom o načinu ostvarivanja statusa i prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata („Narodne novine“, broj 118/21.). S tim u vezi pojašnjava se kako Povjerenstvo ne odlučuje diskrecijski o postojanju ili nepostojanju zapreke, već temeljem dokumentacije prikupljene od nadležnih tijela i institucija donosi mišljenje o postojanju ili nepostojanju zapreke za ostvarivanje prava. U situacijama kada Povjerenstvo zaprimi dokaze iz kojih je nedvojbeno vidljivo postojanje zapreke tada Povjerenstvo sukladno članku 6. stavku 2., odnosno sukladno članku 22. stavku 2. Pravilnika o načinu ostvarivanja statusa i prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata, predmet vraća prvostupanjskom tijelu uz negativno mišljenje uz koji prilaže i dokaze na kojima temelji mišljenje. U slučajevima kada Povjerenstvo zaprimi klasificiranu dokumentaciju, tada se sukladno Zakonu o tajnosti podataka („Narodne novine“, br. 79/07. i 86/12.) prvostupanjskom tijelu dostavlja samo mišljenje uz obrazloženje o postojanju dokaza koji su označeni određenim stupnjem tajnosti. U takvim situacijama Povjerenstvo može isključivo na zahtjev nadležnog tijela u propisanom postupku dostaviti traženi klasificirani dokument koji upućuje na postojanje zakonske zapreke. Slijedom navedenoga, zaključak da Povjerenstvo donosi mišljenja bez obrazloženja smatramo neobjektivnim i površnim budući da u obzir nisu uzete opisane specifičnosti svakog postupka.

Nadalje, u zadnjem odlomku poglavlja 2.16., koji se odnosi na prijedlog izmjene Zakona o pravima žrtava seksualnog nasilja za vrijeme oružane agresije na Republiku Hrvatsku u Domovinskom ratu („Narodne novine“, br. 65/15. i 98/19.), na način da se uvede model određivanja osnovice po uzoru na Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji („Narodne novine“, br. 121/17., 98/19., 84/21. i 156/23.) i Zakon o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata (preporuka 103., str. 173), Vlada Republike Hrvatske ističe kako svaki od zakona sadrži skup prava prilagođen potrebama različitih skupina korisnika, tj. ne radi se ni o istom pravu ni o istom modelu određivanja prava, pa time niti o istom modelu određivanja iznosa prava. Žrtvama seksualnog nasilja ne vještači se stupanj tjelesnog oštećenja te svaka žrtava seksualnog nasilja neovisno o stupnju tjelesnog oštećenja ostvaruje pravo na mjesečnu naknadu određenu u jedinstvenom iznosu od 322,25 eura (73 % od proračunske osnovice). S druge strane, hrvatski ratni vojni invalidi iz Domovinskog rata i civilni invalidi iz Domovinskog rata se vještače te im se prema stupnju tjelesnog oštećenja određuje osobna invalidnina u iznosima od 24,84 eura za X. skupinu, 31,05 eura za IX. skupinu, 43,47 eura za VIII. skupinu, 80,73 eura za VII. skupinu, 117,99 eura za VI. skupinu, 180,09 eura za V. skupinu, 254,61 euro za IV. skupinu, 341,55 eura za III. skupinu, 453,33 eura za II.

skupinu i 621,00 euro za I. skupinu. Žrtve seksualnog nasilja, za razliku od korisnika prema Zakonu o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji i Zakonu o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata, osim mjesečne naknade mogu ostvariti jednokratnu novčanu naknadu u iznosu od 13.272,28 eura ili povećanu jednokratnu novčanu naknadu u iznosu 19.908,42 eura. Također žrtva seksualnog nasilja u Domovinskom ratu može podnijeti zahtjev za ostvarivanje statusa i prava po Zakonu o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata, a ukoliko se radi o hrvatskom branitelju iz Domovinskog rata, zahtjev za ostvarivanje statusa i prava po Zakonu o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji. U slučaju priznavanja statusa civilnog invalida iz Domovinskog rata, odnosno hrvatskog ratnog vojnog invalida iz Domovinskog rata, sukladno članku 37. Zakona o pravima žrtava seksualnog nasilja za vrijeme oružane agresije na Republiku Hrvatsku u Domovinskom ratu, omogućeno je osobi koja je po osnovi seksualnog nasilja ostvarila pravo na osobnu invalidninu po drugim propisima u Republici Hrvatskoj da izabere za sebe isplatu povoljnijeg prava, o čemu daje pisanu izjavu.

U poglavlju 2.18. „Diskriminacija temeljem rasnog ili etničkog podrijetla“, u pogledu preporuke o razvoju nove mjere za unaprjeđenje uvjeta stanovanja romskih obitelji koje žive u neuvjetnim nekretninama, uključujući i mjere usmjerene na podršku u osiguravanju stanovanja izvan romskih naselja, u podnaslovu „Romi“ (preporuka 109., str. 187), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se svake godine objavljuje Javni poziv za prostorno uređenje područja naseljenog Romima te provodi Godišnji program unapređenja životnih uvjeta pripadnika romske nacionalne manjine, izrađen i usklađen u suradnji s predstavnicima romske zajednice, dok na razini jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave pripadnici romske nacionalne manjine mogu koristiti i druge programe usmjerene unaprjeđenju uvjeta stanovanja, uključujući javne pozive za dodjelu poticaja za uređenje nekretnina.

U istom podnaslovu, a vezano uz preporuku izrade plana desegregacije u obrazovanju djece pripadnika romske nacionalne manjine (preporuka 111., str. 189), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako kontinuirano provodi aktivnosti usmjerene na poboljšavanje uvjeta školovanja učenika pripadnika romske nacionalne manjine, sukladno Nacionalnom planu za uključivanje Roma za razdoblje od 2021. do 2027. godine, Operativnim programima nacionalnih manjina za razdoblje 2024. – 2028. te Nacionalnom planu razvoja sustava obrazovanja do 2027. godine, uključujući financiranje programa predškole, produženog boravka, rada romskih pomagača, stipendija, pomoći za obrazovanje te aktivnosti usmjerene na sprječavanje ranog napuštanja školovanja. Formiranje razrednih odjela s većim brojem učenika pripadnika romske nacionalne manjine povezano je s postojanjem prostorno odvojenih romskih naselja, kao i s tendencijom ispisivanja učenika većinskog naroda u pojedinim sredinama, što otežava formiranje mješovitih razrednih odjela. Razumijevajući složenost problematike te uvažavajući potrebu donošenja cjelovitog rješenja u suradnji s uključenim dionicima, Vlada Republike Hrvatske je u srpnju 2026. godine u okviru Povjerenstva za praćenje provedbe Nacionalnog plana za uključivanje Roma za razdoblje od 2021. do 2027. godine, dodatno osnažila napore usmjerene postizanju koordiniranog i sustavnog rješenja predmetne problematike.

U istom poglavlju, u podnaslovu „Migranti“, vezano uz preporuku o uključivanje osoba pod međunarodnom zaštitom u postojeći model vaučera za učenje hrvatskog jezika (preporuka 116., str. 193), Vlada Republike Hrvatske ističe kako su u srpnju 2026. godine donesene izmjene „Uvjeta i načina korištenja sredstava za provedbu obrazovanja za stjecanje kompetencija potrebnih za rad putem vaučera“, u okviru kojih su osobe pod međunarodnom zaštitom uključene kao ciljana skupina za korištenje vaučera za učenje hrvatskog jezika.

U poglavlju 2.19. „Zločini iz mržnje“, vezano za preporuku kojom se ukazuje na potrebu proširenja liste karakteristika temeljem kojih se kazneno djelo kvalificira kao zločin iz mržnje na način da lista uključi i dob, kao i da se proširi definiciju ovih kaznenih djela na način da motiv njihova počinjenja mogu biti i pristranost, predrasude ili prezir uvjetovani nekom od nabrojanih karakteristika (preporuka 117., str. 198), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako je definicija zločina iz mržnje iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.), usklađena sa zahtjevima Okvirne odluke Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima. Lista diskriminacijskih osnova iz definicije zločina iz mržnje prema Kaznenom zakonu šira je od diskriminacijskih osnova navedenih u Okvirnoj odluci, pri čemu navedeni europski okvir ne propisuje obvezu uključivanja dobi kao diskriminatornog motiva niti izričitog obuhvaćanja pristranosti, predrasuda ili prezira kao motiva počinjenja kaznenih djela. Nadalje, ističe se kako Kazneni zakon kod niza kaznenih djela već propisuje posebnu ranjivost žrtve zbog njezine dobi kao kvalifikatornu okolnost koja rezultira strožim kažnjavanjem. Također, u recentnom razdoblju kroz više izmjena Kaznenog zakona dodatno su pooštrene kazne i proširena kaznenopravna zaštita osoba posebno ranjivih zbog dobi, uključujući kaznena djela tjelesne ozljede, prijetnje, nasilničkog ponašanja, teških kaznenih djela protiv spolne slobode i druga kaznena djela počinjena prema posebno ranjivim skupinama.

U poglavlju 2.22. „Pravosuđe“, dijelu 2.22.3. „Ovrha i stečaj potrošača“, u odnosu na prijedlog izrade sveobuhvatne analize ovršnog sustava i na temelju nje prijedloga novog Ovršnog zakona (preporuka 121., str. 222), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je analiza ovršnog sustava u tijeku. Ako se na temelju prikupljenih podataka ukaže potreba usklađivanja s drugim zakonima radi postizanja horizontalne usklađenosti zakonodavnog sustava, predložit će se izrada novog Ovršnog zakona radi pojednostavljenja i povećanja učinkovitosti ovršnog postupka, uz jačanje zaštite dostojanstva ovršenika, smanjenje troškova postupka te istodobno osiguravanje učinkovitih mehanizama zaštite vjerovnika.

U dijelu 2.22.4. „Besplatna pravna pomoć“, u odnosu na prijedlog o izradi službenih iskaznica za pružatelje primarne pravne pomoći (preporuka 123., str. 227), Vlada Republike Hrvatske podsjeća kako je Pravilnikom o vođenju Registra pružatelja primarne pravne pomoći („Narodne novine“, br. 64/14. i 80/20.) propisan sadržaj izvotka iz Registra za ovlaštene udruge, a koji uključuje registarski broj, datum upisa, naziv i adresu sjedišta udruge, osobna imena i područje rada osoba ovlaštenih za pružanje besplatne pravne pomoći te podatke o zabrani pružanja pravne pomoći i brisanju iz Registra, kao i da je propisano da je Registar pružatelja primarne pravne pomoći javno dostupan na mrežnim stranicama nadležnog tijela.

U odnosu na zatraženu analizu uzroka porasta, odnosno smanjenja pružene primarne pravne pomoći od strane različitih pružatelja te uzroka razlika u broju podnesenih zahtjeva za sekundarnu pravnu pomoć po pojedinim županijama (preporuka 125., str. 230) u istom dijelu Izvješća, Vlada Republike Hrvatske ističe kako kontinuirano prati primjenu Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći („Narodne novine“, br. 143/13. i 98/19.) kroz terenske posjete pružateljima primarne pravne pomoći, provjeru godišnjih izvješća pružatelja, rješavanje žalbi na prvostupanjske odluke te komunikaciju sa službenicima upravnih tijela županija i pružateljima primarne pravne pomoći. Nadalje, ističe se kako je pritom uočena potreba za dodatnim povećanjem informiranosti građana o sustavu besplatne pravne pomoći, povećanjem imovinskog cenzusa te osnaživanjem kapaciteta službenika u županijama i Gradu Zagrebu, kao i pružatelja primarne pravne pomoći u ovlaštenim udrugama. Također, ističe se potreba daljnjeg

rada na ujednačavanju prakse, postupanja i kvalitete pružanja pravne pomoći. Navedena pitanja razmotrit će se u okviru rada na izmjenama i dopunama Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći te drugim aktivnostima nadležnog tijela.

U poglavlju 2.24. „Izražavanje u javnom prostoru“, dijelu 2.24.2. „Medijske slobode“, vezano za preporuku o dodatnoj edukaciji policijskih službenika o svrsi, očekivanom učinku i primjeni Protokola o postupanju policije prilikom saznanja o kaznenom djelu počinjenom na štetu novinara i drugih medijskih djelatnika u obavljanju radnih zadaća, (preporuka 131., str. 249), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je tijekom 2025. godine započeo proces edukacije policijskih službenika te je provedena edukacija za policijske rukovoditelje u okviru Radnog sastanka linije rada Službe temeljne policije i Službe za osiguranje iz svih policijskih uprava, kojom je bilo obuhvaćeno 30 rukovoditelja, a nastavak aktivnosti planiran je i tijekom 2026. godine na regionalnoj i lokalnoj razini u policijskim upravama. Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako je, s obzirom na brojnost policijskih službenika, planiran prioritetni obuhvat policijskih službenika i zaposlenika koji se najčešće mogu naći u situacijama zaprimanja prijava mogućih kaznenih djela na štetu novinara i drugih medijskih djelatnika, uključujući voditelje operativnih dežurstava, voditelje smjena u policijskim postajama, kriminalističke službenike i druge službenike. Ističe se kako će se edukacije planirati i provoditi kroz dulje vremensko razdoblje, prema iskazanim potrebama, i u više navrata. Slijedom navedenoga, ova aktivnost smatra se kontinuiranom obvezom sa stalnim aktivnostima prema prioritetnim linijama rada unutar policije.

Vezano za navode u poglavlju 2.25. „Pravo na javno okupljanje“ (str. 251), koji se odnose na molitvena okupljanja i „zakupljivanje“ prostora za održavanje javnog okupljanja, Vlada Republike Hrvatske napominje kako postavljanje umjetničke instalacije i zakup javnog prostora ne predstavljaju područje koje se uređuje Zakonom o javnom okupljanju („Narodne novine“, br. 128/99., 90/05., 139/05., 150/05., 82/11. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 78/12. i 114/22.). Nadalje, u odnosu na navod „Policija je prekršajno prijavila muškarca koji je gazio ruže, radi remećenja javnog reda i mira.“, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je prvostupanjskom presudom okrivljenik proglašen krivim te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 3.000,00 eura.

Također, u istom poglavlju (str. 252), vezano za navod o događaju u Benkovcu i verbalnom napadu na žensku osobu – organizatoricu kulturne manifestacije, Vlada Republike Hrvatske navodi kako je naknadno prikupljenim saznanjima i provedenim kriminalističkim istraživanjem utvrđeno da je pet osoba počinilo prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira („Narodne novine“, br. 41/77., 52/87., 47/89., 55/89., 5/90. - pročišćeni tekst, 30/90. - ispravak pročišćenog teksta, 47/90., 29/94., 114/22. i 47/23.), zbog čega su uhićeni i uz optužni prijedlog privedeni sucu Općinskog suda u Zadru, koji je okrivljenicima odredio mjere opreza zabrane približavanja, uspostavljanja i održavanja veze s oštećenom osobom. Nadalje, Općinskom državnom odvjetništvu dostavljeno je posebno izvješće koje je, prema obavijesti državnog odvjetništva, prekvalificirano u kazneno djelo iz članka 315.b stavka 1. Kaznenog zakona – prisila prema osobi koja obavlja poslove od javnog interesa ili u javnoj službi.

U odnosu na preporuku o izmjeni i dopuni Zakona o javnom okupljanju (preporuka 132., str. 254), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se važeći zakonski okvir u praksi primjenjuje na odgovarajući način te da, unatoč pojedinačnim prigovorima i različitim tumačenjima u javnom prostoru, nisu utvrđeni sustavni nedostaci niti nepravilnosti u ocjeni i osiguranju mirnih okupljanja i javnih prosvjeda.

Vezano uz pitanje sigurnosnih razloga ograđivanja Trga svetog Marka (preporuka 133., str. 254), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako se pojačane mjere osiguranja i zaštite na navedenom prostoru, prilagođene sigurnosnim saznanjima i procjenama ugroženosti, uključujući korištenje tehničkih zapreka, provode radi podizanja razine opće sigurnosti, prevencije sigurnosnih prijetnji, sprječavanja pristupa osoba i vozila koja mogu predstavljati sigurnosnu ugrozu, odbijanja eventualnih napada na štćene osobe, objekte i prostore te smanjenja rizika ugrožavanja građana i turista koji svakodnevno borave na prostoru Trga svetog Marka. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su sigurnosno-interesantna saznanja, sigurnosne prosudbe, planovi osiguranja i konkretne mjere koje se poduzimaju radi zaštite štćenih osoba i objekata na prostoru Trga svetog Marka klasificirani podaci označeni odgovarajućim stupnjem tajnosti te se kao takvi ne mogu javno objavljivati. Javna okupljanja na prostoru Trga svetog Marka održavaju se sukladno odredbama Zakona o javnom okupljanju, bez ograničenja. Također, ističe kako se dijelom prostora unutar tehničkih zapreka mogu kretati osobe koje za to imaju opravdani razlog, uključujući dužnosnike, zastupnike i zaposlenike Hrvatskoga sabora, dužnosnike i zaposlenike Vlade Republike Hrvatske te suce, dužnosnike i zaposlenike Ustavnog suda Republike Hrvatske kojima je pristup navedenom prostoru nužan radi obavljanja poslova i pristupa štćenim objektima, kao i druge osobe koje imaju opravdani razlog za kretanje tim prostorom, uključujući osobe koje dolaze do mjesta rada, obavljaju komunalne i druge poslove, sudjeluju u vjerskim obredima u Crkvi svetog Marka ili sudjeluju u mirnim okupljanjima i javnim prosvjedima. Nadalje, pristup je omogućen i osobama starije životne dobi te drugim osobama s izraženim poteškoćama u kretanju, dok je turističkim posjetiteljima dostupan dio Trga svetog Marka izvan štćenog prostora.

U odnosu na poglavlje 2.29. „Pravo na čist, zdrav i održiv okoliš“ te preporuku o istraživanju zdravstvenog stanja lokalnog stanovništva koje živi u blizini zahvata koji u okoliš emitiraju onečišćujuće tvari, osobito u blizini centara za gospodarenje otpadom, crnih točaka i industrijskih postrojenja (preporuka 145., str. 278), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako Hrvatski zavod za javno zdravstvo prati stanje populacije kroz nacionalne populacijske registre, uključujući Registar za rak, Registar zaraznih bolesti, Bazu uzroka smrti, Evidenciju hospitalizacija, rehabilitacija i dnevnih bolnica te druge dostupne evidencije. Zavodi za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, uz lokalne zdravstvene pokazatelje, prate kvalitetu okoliša kroz zdravstvenu ispravnost hrane, predmeta opće uporabe, vode za piće te kvalitetu zraka i tla, sukladno kapacitetima pojedinog zavoda, u kojem slučaju Hrvatski zavod za javno zdravstvo pruža stručnu i potpunu podršku zavodima za javno zdravstvo u provedbi istraživanja od lokalnog značaja. Pritom se ističe kako Ministarstvo zdravstva i Hrvatski zavod za javno zdravstvo kontinuirano rade na unaprjeđenju zdravstvene ekologije i osiguravanju teritorijalne pokrivenosti stručnjacima kroz Mrežu javne zdravstvene službe. U tom cilju od 1. siječnja 2020. zavodima za javno zdravstvo odobren je po jedan tim zdravstvene ekologije po županiji, sastavljen od liječnika specijalista epidemiologije, javnog zdravstva ili zdravstvene ekologije te jednog sanitarnog inženjera. Nadalje, zavodi za javno zdravstvo jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, osim putem službi za zdravstvenu ekologiju, ovisno o raspoloživim kapacitetima, prate zdravstveno stanje populacije na području svojih županija i putem drugih javnozdravstvenih djelatnosti, uključujući epidemiologiju, školsku medicinu, javnozdravstvenu medicinu i zaštitu mentalnog zdravlja.

U odnosu na preporuku u području 3. „Zaštita prijavitelja nepravilnosti“ kojom se predlaže osnivanje stručne radne skupine radi sveobuhvatnih izmjena i dopuna Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti („Narodne novine“, br. 46/22. i 136/25.; preporuka 146., str.

285), Vlada Republike Hrvatske ističe kako prepoznaje važnost kontinuiranog praćenja provedbe Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti i razmatranja mogućih unaprjeđenja sustava zaštite prijavitelja nepravilnosti. Međutim, smatra da je već uspostavljen odgovarajući institucionalni mehanizam za stručnu i međuresornu raspravu kroz Savjet za sprječavanje korupcije. Ističe kako je Odlukom o izmjenama i dopuni Odluke o osnivanju Savjeta za sprječavanje korupcije („Narodne novine“, broj 108/24.) proširen djelokrug Savjeta na pitanja zaštite prijavitelja nepravilnosti te omogućeno održavanje tematskih sjednica o učinkovitosti mehanizama zaštite prijavitelja nepravilnosti. Također, u rad Savjeta uključeni su predstavnici relevantnih tijela državne uprave, socijalnih partnera i organizacija civilnoga društva. Nadalje, izmjene i dopune Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti („Narodne novine“, broj 136/25.) bile su predmet rasprave na sjednici Savjeta održanoj 11. travnja 2025., slijedom čega se smatra kako je cilj preporuke u bitnome ostvaren kroz postojeći institucionalni okvir rada Savjeta za sprječavanje korupcije. Također, ističe se kako Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodi nadzor nad primjenom članka 20. Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti te da u dosad provedenim nadzorima nisu utvrđene nepravilnosti u provedbi navedenih odredbi.

U području 4. „Polijsko postupanje, prava osoba lišenih slobode i djelovanje Nacionalnog preventivnog mehanizma, poglavlju 4.1. „Polijski sustav“, dijelu 4.1.1. „Zaštita prava građana u polijskom postupanju“, vezano uz preporuku o dostavi pisane upute svim ustrojstvenim jedinicama policije da se, u slučaju dvojbe radi li se o kaznenom djelu koje se progoni po službenoj dužnosti te o opravdanosti podnošenja kaznene prijave, prethodno konzultira s državnim odvjetnikom te isto evidentira (preporuka 151., str. 300), Vlada Republike Hrvatske skreće pozornost na Protokol o zajedničkom radu policije i državnog odvjetništva u kaznenim predmetima kojim je detaljno uređeno pitanje međusobne suradnje policije i državnog odvjetništva, izvješćivanja te traženja mišljenja o pojedinim pravnim pitanjima koja se mogu pojaviti tijekom rada na predmetima.

U odnosu na navode u dijelu 4.1.2. „Obavljanje poslova NPM-a“, podnaslovu „Prava osoba lišenih slobode“ (str. 302), vezano uz upozorenja koja se odnose na pravilno i ažurno evidentiranje podataka u pismenima (obrasima) koja se vode za uhićene osobe, Vlada Republike Hrvatske ističe kako se u svakodnevnom provođenju zadaća iz nadležnosti kriminalističke policije, osobito u okviru provođenja nadzorno-usmjerivačke djelatnosti, polijski službenici kontinuirano upozoravaju na točno i potpuno evidentiranje svih traženih podataka u obrascima koji se, sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 126/19. - Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 130/20. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26.), odnose i na uhićene osobe. Vezano uz upozorenje o potrebi osiguravanja prevođenja tijekom postupanja nakon uhićenja stranih državljana te osiguravanja propisanih obrazaca na jeziku koji uhićena osoba razumije, Vlada Republike Hrvatske napominje kako se navedeno postupanje već dulji niz godina provodi sukladno Zakonu o kaznenom postupku, kojim je propisano da stranke i ostali sudionici u postupku imaju pravo služiti se svojim jezikom, uključujući znakovni jezik te jezik gluhih i gluhoslijepih osoba, dok se u slučaju da se radnja u postupku ne vodi na jeziku koji osoba govori i razumije osigurava usmeno prevođenje, odnosno prevođenje ili tumačenje znakovnim jezikom. Nadalje, obrasce koji se koriste u kaznenom postupku polijski službenik popunjava na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu, dok obrazac na stranom jeziku, koji se uručuje osumnjičeniku, popunjava prevoditelj koji je prisutan dokaznoj radnji. Pritom polijski službenik, odnosno istražitelj ispunjava obrazac na hrvatskom jeziku i pismu, dok polijski službenik, odnosno istražitelj i

prevoditelj, odnosno sudski tumač obrasce popunjavaju istodobno uz simultani prijevod pitanja koja postavlja policijski službenik.

U istom poglavlju, vezano uz primjedbu koja se odnosi na sačinjavanje bilješke o pregledu osobe lišene slobode te preporuku o uspostavi obrasca na razini Ravnateljstva policije iz kojega bi bilo vidljivo kretanje i postupanje prema osobi lišenoj slobode, uključujući podatke o preuzimanju osobe, trajanju prijevoza i predaji osobe između policijskih službenika, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su navedeni podaci već sadržani u obrascu „Izvješće o postupanju policije s uhićenikom od uhićenja do dovođenja pritvorskom nadzorniku ili puštanja na slobodu“, propisanom Pravilnikom o prijamu i postupanju s uhićenikom i pritvorenikom te o Evidenciji pritvorenika u pritvorskoj policijskoj jedinici („Narodne novine“, br. 88/09., 78/14., 123/16., 50/19. i 111/20.). Predmetni obrazac obuhvaća podatke o ustrojstvenoj jedinici koja postupa s uhićenikom, podatke o identitetu uhićene osobe, mjestu, adresi i vremenu uhićenja, postupanju policijskih službenika tijekom kriminalističkog istraživanja prema uhićeniku, uključujući datum, vrijeme, mjesto, aktivnost i identitet policijskog službenika, kao i podatke o osiguranom odmoru, prehrani, zadnjoj konzumaciji hrane prije uhićenja, ponuđenom obroku, medicinskoj terapiji, zamjenskoj odjeći i obući, dodatnim napomenama i prilogima te potpisima uhićenika, policijskog službenika i neposrednog rukovoditelja.

U odnosu na navode u dijelu 4.1.3. „Statusna prava“, podnaslovu „Prebivalište“ (str. 302 i 303), prema kojima su osobito izraženi problemi podstanara u situacijama kada im stanodavac ne daje suglasnost za prijavu prebivališta ili boravišta na adresi na kojoj stvarno žive, Vlada Republike Hrvatske napominje kako je Zakonom o prebivalištu („Narodne novine“, br. 144/12., 158/13. i 144/22.) propisana obveza osobe koja daje stan na korištenje drugoj osobi na razdoblje dulje od tri mjeseca da nadležnom tijelu, odnosno policijskoj upravi ili policijskoj postaji, u roku od 15 dana od dana davanja stana na korištenje dostavi podatke o osobi kojoj je stan dan na korištenje te mjestu i adresi na kojoj se stan nalazi. Navedeni podaci evidentiraju se u zbirci podataka o prebivalištu i boravištu koju vodi nadležno tijelo. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je istim Zakonom propisano da će se novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 660,00 eura kazniti za prekršaj fizička osoba koja daje stan na korištenje drugoj osobi na razdoblje dulje od tri mjeseca, a ne dostavi nadležnom tijelu propisane podatke o osobi kojoj je stan dala na korištenje te mjestu i adresi na kojoj se stan nalazi.

U odnosu na navode u podnaslovu „Državljanstvo“ (str. 303), vezano za primjedbu o dugotrajnosti rješavanja postupaka stjecanja i utvrđivanja hrvatskog državljanstva, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su tijekom 2025. godine zaprimljena 12.703 zahtjeva za stjecanje hrvatskog državljanstva, 220 zahtjeva za prestanak hrvatskog državljanstva, 634 zahtjeva za utvrđivanje hrvatskog državljanstva i 150 žalbi u drugom stupnju vezanih za utvrđivanje hrvatskog državljanstva, što predstavlja povećanje od 56 % u odnosu na broj zaprimljenih zahtjeva tijekom 2024. godine. Nadalje, tijekom 2025. godine riješeno je 8.590 zahtjeva za stjecanje hrvatskog državljanstva, 147 zahtjeva za prestanak hrvatskog državljanstva i 1.538 zahtjeva za utvrđivanje hrvatskog državljanstva, dok je istodobno riješeno i 189 žalbi.

U odnosu na navode u poglavlju 4.2. „Tražitelji međunarodne zaštite i iregularni migranti“, podnaslovu „Zakonodavne aktivnosti i neovisni mehanizam praćenja temeljnih prava“ (str. 309 i 310), koji se odnose na zakonodavne izmjene u području međunarodne i privremene zaštite te uspostavu neovisnog mehanizma praćenja temeljnih prava, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, broj 59/96.) usmjeren na usklađivanje nacionalnog

zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, uključujući odredbe relevantnih uredbi i direktiva u okviru Pakta o migracijama i azilu. Pritom se vodilo računa o potrebi osiguravanja učinkovitog upravljanja migracijama, uz istodobno poštivanje temeljnih prava osoba na koje se mjere odnose. U tom kontekstu, mjere koje zadiru u slobodu kretanja i osobnu slobodu propisuju se sukladno načelima nužnosti, razmjernosti i individualne procjene svakog pojedinog slučaja, uz osiguravanje odgovarajućih pravnih jamstava. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je svjesna važnosti jasnog razlikovanja pravnih režima koji se odnose na slobodu kretanja, njezino ograničenje i lišenje slobode te su dodatno preciznije normirani pojedini pojmovi i mjere, sukladno primjedbama tijela državne uprave, osoba i organizacija izneseni tijekom javnog savjetovanja, a radi osiguravanja veće pravne sigurnosti i ujednačene primjene u praksi. Također, granične procedure uređuju se sukladno pravu Europske unije, uključujući pravnu fikciju neulaska na državni teritorij, pri čemu će se osigurati primjena svih relevantnih standarda zaštite temeljnih prava, uključujući prava zajamčenih Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Povodom preporuke o osiguravanju pristupa prihvatilištima za tražitelje međunarodne zaštite organizacijama civilnoga društva putem transparentnog postupka i na temelju javno objavljenih kriterija (preporuka 152., str. 309), Vlada Republike Hrvatske ističe kako organizacije civilnoga društva koje djeluju u prihvatilištima sudjeluju u provedbi aktivnosti i putem javnih natječaja za financiranje projekata iz Fonda za azil, migracije i integraciju (AMIF), namijenjenih pružanju potpore tražiteljima međunarodne zaštite te integraciji osoba kojima je odobrena međunarodna zaštita, a koji se objavljuju na mrežnim stranicama Ministarstva unutarnjih poslova i Ureda za udruge. Suradnja s organizacijama civilnoga društva ostvaruje se putem sporazuma o suradnji te provedbom konkretnih projekata i aktivnosti od interesa za tražitelje međunarodne zaštite. Pritom se suradnja inicira kroz iskaz interesa samih organizacija civilnoga društva za djelovanje u prihvatilištima, procjenu potreba na terenu od strane Ministarstva unutarnjih poslova te, prema potrebi, kroz projektne aktivnosti financirane iz nacionalnih i europskih izvora.

U odnosu na navode u podnaslovu „Uvjeti smještaja u prihvatilištima“ (str. 311), prema kojima su tijekom 2025. godine zaprimljene pritužbe tražitelja međunarodne zaštite na uvjete smještaja u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite u Zagrebu, uključujući pojavu nametnika (stjenica i žohara), lošu opskrbu vodom te neodgovarajuću količinu i kvalitetu prehrane, Vlada Republike Hrvatske ističe kako se Prihvatilište nalazi u naselju Dugave koje je spojeno na vodovodnu mrežu Grada Zagreba, pri čemu do sada nisu zabilježene pritužbe stanovnika naselja Dugave niti tražitelja međunarodne zaštite smještenih u objektu na dostupnost i kvalitetu vode.

Kada je riječ o prehrani, u prihvatilištima u Zagrebu i Kutini je osigurana kontinuirana podjela tri obroka dnevno, uz zalihe pripremljenih suhih obroka za slučaj nužne potrebe, pri čemu su obroci određeni odgovarajućim normativima, a ugovor je sklopljen s pružateljem usluga pripreme i podjele hrane koji raspolaže dostatnim kapacitetima za zadovoljenje potreba korisnika. Također, osobama kojima je bila potrebna nadopuna obroka ili prilagodba prehrane, ovisno o zdravstvenom stanju, vjerskim ili drugim potrebama, omogućeni su odgovarajući obroci, dok su dodatne porcije bile dostupne nakon završetka podjele obroka. Ujedno, nitko od korisnika prihvatilišta nije ostao bez obroka niti tijekom 2023. godine, kada su zabilježeni rekordni mjesečni brojevi od više od 11.000 osoba. Nadalje, vezano uz pojavu nametnika (stjenica i žohara), ističe se kako su tijekom ljetnog razdoblja kontinuirano provedene mjere dezinfekcije uz dodatne aktivnosti usmjerene suzbijanju stjenica u prihvatilištu u Zagrebu. Ujedno su provedene edukacije tražitelja međunarodne zaštite te

izrađivani promotivni materijali o postupanju prilikom dolaska u prihvatilišta, važnosti održavanja čistoće prostorija i osobne higijene, kao i druge preventivne aktivnosti. Navedene aktivnosti provodili su i provode djelatnici Hrvatskog Crvenog križa i „Medecins du Monde“.

Vezano za navode u istom podnaslovu (str. 311), da za pritužitelja, do kraja 2025. godine nije donesena sudska odluka o njegovu zahtjevu za međunarodnu zaštitu, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je Upravni sud u Zagrebu 18. veljače 2026. donio presudu kojom je odbijen tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva unutarnjih poslova. Na navedenu presudu podnesena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske te je postupak i dalje u tijeku.

U odnosu na navode u podnaslovu „Stanje sigurnosti u prihvatilištima“ (str. 312 i 313), prema kojima su tijekom 2025. godine zaprimljene pritužbe tražitelja međunarodne zaštite koje su se odnosile na postupanje zaštitara i policijskih službenika, uključujući navode o fizičkom napadu zaštitara na tražitelja međunarodne zaštite te poteškoće vezane za ostvarivanje uvida u snimke video-nadzora, Vlada Republike Hrvatske napominje kako su snimke video-nadzora izuzete i dostavljene u traženim vremenskim intervalima. Nadalje, na dodatni zahtjev snimka je ponovno dostavljena putem drugog prijenosnog medija, koji je na uređajima unutar Prihvatilišta bio vidljiv, pri čemu nije utvrđen razlog zbog kojega sadržaj tehnički nije bio vidljiv na drugim uređajima izvan Prihvatilišta.

Vezano za navode kako je potrebno posvetiti dodatnu pozornost aktivnostima zaštitara i policijskih službenika koje zadiru u privatnost tražitelja međunarodne zaštite, osobito u odnosu na ulaske u sobe korisnika smještaja, postojanje internih pravila postupanja zaštitarske službe, načine izvješćivanja o incidentnim situacijama, praćenje videozapisa nadzornih kamera te nadzorne ovlasti službenika Ministarstva unutarnjih poslova u odnosu na rad zaštitarske službe, Vlada Republike Hrvatske ističe kako se Zakonom o privatnoj zaštiti („Narodne novine“, br. 16/20. i 114/22.), uređuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti zaštite osoba i imovine, dok su ugovorom između Ministarstva unutarnjih poslova i AKD-Zaštite d.o.o. definirani poslovi osiguranja objekta. Nadalje, Prihvatilište je ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova i šticeći objekt namijenjen smještaju tražitelja međunarodne zaštite, pri čemu su sobe korisnicima dane na korištenje uz prava i obveze propisane Kućnim redom. Ističe se kako se prilikom pregleda soba poštuje privatnost osoba te se postupanje provodi profesionalno i uljudno, a o navedenim okolnostima Ministarstvo unutarnjih poslova detaljno se očitovalo u odgovoru „Stanje sigurnosti u prihvatilištima za tražitelje međunarodne zaštite“ od 16. siječnja 2026. Naglašava se kako se svakoj pritužbi pristupilo ozbiljno te su ispitane sve okolnosti prijavljenih incidenata. Uzimajući u obzir dane preporuke, od 1. do 3. prosinca 2025. u službenim prostorijama Prihvatilišta održan je seminar u organizaciji UNHCR-a usmjeren na rad s ranjivim skupinama, prvenstveno tražiteljima međunarodne zaštite, na kojem su, uz druge dionike uključene u rad Prihvatilišta, sudjelovali i djelatnici AKD-Zaštite d.o.o. Također se ističe kako su sva eventualna postupanja policijskih službenika prema tražiteljima međunarodne zaštite provedena sukladno Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima („Narodne novine“, br. 76/09., 92/14. i 70/19.).

U odnosu na navode da okolnosti vezane za sustav video-nadzora upućuju na potrebu jasnijeg normiranja postupanja sa snimkama, njihova čuvanja i sprječavanja brisanja u situacijama kada se razmatra zakonitost postupanja, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je sustav video-nadzora u prihvatilištima izrađen prema najboljim dostupnim standardima, pri čemu postoje određena tehnička ograničenja kapaciteta sustava zbog kojih dulje zadržavanje snimki nije tehnički moguće. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su za događaje u

kojima je pravodobno zatražen uvid, snimke izuzete i dostavljene nadležnim tijelima te do sada nisu zaprimljeni prigovori na mogućnost njihove reprodukcije. Ujedno se ističe kako je planirano proširenje broja postavljenih kamera radi daljnjeg unaprjeđenja sustava video-nadzora i proširenja područja obuhvaćenih nadzorom.

Vezano za preporuku za registriranje izražavanja namjere za traženje međunarodne zaštite radi pristupa međunarodnoj zaštiti u podnaslovu „Pristup sustavu međunarodne zaštite“ (preporuka 154., str. 314), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se svakom državljaninu treće zemlje omogućava registriranje izražavanja namjere za traženje međunarodne zaštite radi pristupa sustavu međunarodne zaštite. Tijekom 2023. godine ukupno 68.114 osoba izrazilo namjeru za međunarodnu zaštitu, tijekom 2024. godine 26.776 osoba, dok je tijekom 2025. godine namjeru izrazilo 14.928 osoba. Trend smanjenja broja izraženih namjera posljedica je ukupnog smanjenja broja nezakonitih prelazaka na zapadnobalkanskoj ruti tijekom 2025. godine. Ujedno, Vlada Republike Hrvatske ističe kako najveći broj osoba koje nakon nezakonitog prelaska državne granice izraze namjeru za međunarodnu zaštitu navedeni institut koristi radi sekundarnih migracija prema drugim državama članicama Europske unije.

U podnaslovu „Centar za registraciju tražitelja međunarodne zaštite Dugi Dol“, povodom preporuke o vođenje jedinstvene i sveobuhvatne evidencije o zadržanim osobama u Centru za registraciju tražitelja međunarodne zaštite Dugi Dol (preporuka 155., str. 317), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako se u Centru za registraciju tražitelja međunarodne zaštite na lokaciji Dugi Dol provodi registracija osoba koje su izrazile namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu na području cijele Policijske uprave karlovačke. Pritom, ističe kako se podaci o tražiteljima međunarodne zaštite registriranim u Dugom Dolu vode prema policijskim postajama na području navedene policijske uprave. Centar Dugi Dol ograđen je iz sigurnosnih razloga, kao i drugi štićeni objekti Ministarstva unutarnjih poslova, a boravak tražitelja međunarodne zaštite tijekom postupka registracije ne smatra se detencijom, s obzirom na to da je Ministarstvo unutarnjih poslova dužno osigurati tehničke uvjete potrebne za provedbu postupka registracije. Također, Vlada Republike Hrvatske napominje kako je Centar za registraciju tražitelja međunarodne zaštite na lokaciji Dugi Dol privremenog karaktera te će biti u funkciji do uspostave centra koji će se izgraditi sukladno Paktu o migracijama i azilu (preporuka 156., str. 318).

U podnaslovu „Prihvatni centri za strance“, u pogledu preporuke broj 157. (str. 319), kojom se Ministarstvu unutarnjih poslova preporučuje osiguravanje pristupa učinkovitim pritužbenim mehanizmima u prihvatnim centrima za strance, Vlada Republike Hrvatske navodi kako strani državljani smješteni u prihvatnim centrima za strance imaju mogućnost podnošenja pritužbi anonimno, u pisanom obliku, kao i tijekom razgovora s policijskim službenicima centara. Nadalje, ističe se kako pritužbe mogu podnijeti i predstavnicima Ureda pučkog pravobranitelja, organizacija civilnoga društva i odvjetnicima, kao i da su sandučići za pritužbe postavljeni na vidljivim i dostupnim mjestima. Što se tiče navoda o nedostupnosti pribora za pisanje u prihvatnim centrima za strance, napominje se da se olovka u ovakvim slučajevima smatra sredstvom pogodnim za napad, bijeg i samoozljeđivanje te se zbog toga može koristiti samo uz nadzor policijskog službenika.

U odnosu na preporuku o jasnijem isticanju informacija o pravima u prihvatnim centrima za strance (preporuka 158., str. 319), Vlada Republike Hrvatske navodi kako se svakom strancu prilikom smještaja u prihvatni centar uručuje obrazac Obavijesti prilikom smještaja u prihvatni centar za strance, tiskan na jeziku koji stranac razumije. Nadalje, općenite

obavijesti istaknute su na više lokacija u prostorijama u kojima stranci borave, dok je Obavijest o pravilima boravka u prihvatnom centru za strance dostupna na arapskom, turskom, engleskom i francuskom jeziku. Na više lokacija postavljeni su plakati zaprimljeni od organizacija civilnoga društva te su strancima dostupni i informativni letci. Prihvatni centar za strance koristi prevoditelje s jedinstvene liste u postupcima donošenja rješenja, kao i u drugim situacijama u kojima je nužno osigurati uslugu prevođenja, uključujući važnija saslušanja, liječničke preglede te pružanje informacija strancima o njihovom statusu i pravima. Nadalje, ističe se kako se svim strancima u postupku povratka usmeno pružaju informacije te uručuju informativni letci o dobrovoljnom povratku, reintegracijskoj pomoći u okviru EU reintegracijskog programa i besplatnoj pravnoj pomoći.

U poglavlju 4.3. „Zatvorski sustav“, dijelu 4.3.2. „Obavljanje poslova NPM-a“, u odnosu na preporuku o poduzimanju mjera smanjivanja prenapučenosti kaznenih tijela (preporuka 160., str. 330), Vlada Republike Hrvatske ističe kako se, uz proširenje infrastrukturnih kapaciteta, sustavno potiče primjena alternativnih mjera i tehnoloških rješenja radi rasterećenja zatvorskog sustava. Donošenjem Pravilnika o uvjetnom otpustu uz elektronički nadzor („Narodne novine“, broj 78/22.) i Pravilnika o izvršavanju istražnog zatvora u domu („Narodne novine“, broj 5/24.) omogućeni su uvjetni otpust i izvršavanje istražnog zatvora uz primjenu elektroničkog nadzora. Također, Kazneni zakon omogućuje izricanje rada za opće dobro kao zamjene za kaznu zatvora do jedne godine te primjenu uvjetne osude, čime se doprinosi smanjenju priljeva novih osuđenika u kaznena tijela. Kontinuirane edukacije radi poticanja primjene alternativnih mjera među pravosudnim dionicima dovode do porasta primjene istražnog zatvora u domu uz elektronički nadzor, uvjetnog otpusta uz elektronički nadzor te rada za opće dobro. Vlada Republike Hrvatske zaključuje kako se kombinacijom infrastrukturnih ulaganja, alternativnih sankcija, tehnološkog nadzora i edukacije kontinuirano radi na dugoročnom smanjenju prenapučenosti zatvorskog sustava.

U istom poglavlju, podnaslovu „Nedostatak službenika“, u odnosu na preporuku o intenziviranju aktivnosti na usklađivanju postojećih sistematizacija s potrebama i u što je moguće većoj mjeri realizaciji popunjavanja sistematiziranih radnih mjesta u kaznenim tijelima i odgojnim zavodima (preporuka 162., str. 331), Vlada Republike Hrvatske ističe kako su od upravitelja kaznenih tijela zatraženi prijedlozi izmjena sistematizacije radnih mjesta radi njihova daljnjeg normativnog i organizacijskog usklađivanja. Nadalje, u okviru predstojećih normativnih aktivnosti, osobito donošenja Zakona o zatvorskom sustavu i Zakona o pravosudnoj policiji, razmotrit će se i mogućnosti dodatnog unaprjeđenja sustava vrednovanja radnih mjesta te mjere usmjerene privlačenju i zadržavanju stručnog kadra, uključujući unaprjeđenje uvjeta rada, organizacije rada i stručnog usavršavanja zaposlenika u zatvorskom sustavu.

U podnaslovu „Međuzatvoreničko nasilje“, vezano za preporuku o donošenju Plana prevencije međuzatvoreničkog nasilja (preporuka 166., str. 341), Vlada Republike Hrvatske pojašnjava kako su u zatvorskom sustavu Republike Hrvatske već uspostavljeni operativni mehanizmi usmjereni na sprječavanje nasilja, osobito kroz obveznu procjenu rizika od nasilja i viktimizacije te izradu individualnih planova zaštite zatvorenika, sukladno uputama Središnjeg ureda za zatvorski sustav iz 2018. i 2023. godine te ukazuje kako su započete aktivnosti na nadogradnji postojeće upute radi izrade operativnog plana prevencije međuzatvoreničkog nasilja, koji bi, uz postojeće mehanizme, obuhvatio i dodatne elemente poput postupanja u slučaju prijavljenog nasilja, informiranja zatvorenika, praćenja pojava nasilja i provedbe preventivnih aktivnosti u kaznenim tijelima. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske ističe kako je inicijalno bilo planirano navedene aktivnosti temeljiti na rezultatima

istraživačkog projekta „Nasilje u zatvorskom sustavu“, koji se provodi u suradnji s Edukacijsko-rehabilitacijskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu, no zbog kašnjenja u obradi podataka započela je izrada nacrtu operativnog plana, koji će se po potrebi dodatno unaprijediti po zaprimanju rezultata istraživanja, očekivanih tijekom trećeg tromjesečja 2026. godine.

U poglavlju 4.4. „Osobe s duševnim smetnjama kojima je ograničena sloboda kretanja“, dijelu 4.4.2. „Obavljanje poslova NPM-a – Obilasci psihijatrijskih ustanova“, podnaslovu „Individualni plan liječenja, medicinsko osoblje i radna terapija“ u odnosu na preporuku o unaprjeđenju usluga za mentalno zdravlje i socijalnih usluga za osobe s duševnim smetnjama koje se nakon otpusta s bolničkog liječenja nastavljaju liječiti izvan bolnice (preporuka 173., str. 354), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je kroz postojeće strateške i operativne dokumente prepoznata potreba razvoja kontinuirane, integrirane i dostupne skrbi u zajednici. Planirane su aktivnosti usmjerene jačanju izvaninstitucijskih usluga, uključujući psihosocijalnu podršku, savjetovanje, pomoć u kući, organizirano stanovanje te razvoj mobilnih timova koji pružaju podršku korisnicima u njihovoj sredini. Mreža socijalnih usluga kontinuirano se razvija ugovaranjem usluga s postojećim i novim pružateljima, uz naglasak na razvoj usluga u zajednici koje doprinose deinstitucionalizaciji i socijalnoj uključenosti korisnika. Ujedno se naglašava važnost razvoja integrirane skrbi kroz jačanje koordinacije zdravstvenih ustanova, sustava socijalne skrbi i pružatelja socijalnih usluga radi osiguravanja pravodobnog i kontinuiranog prijelaza korisnika iz bolničkog u izvanbolnički oblik skrbi.

U području 5. „Podaci o postupanju za 2025. godinu“, poglavlju 5.2. „Statistički podaci o postupanju povodom diskriminacije“, u odnosu na preporuku za istraživanjem o prisutnosti diskriminacije u području pristupa dobrima i uslugama (preporuku 176., str. 371), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je planirana provedba istraživanja o prisutnosti diskriminacije u pristupu dobrima i uslugama čiji je cilj utvrditi prisutnost i razinu diskriminacije u pristupu dobrima i uslugama za skupine kojima je otežan pristup uslugama te rezultate usporediti s europskim kontekstom. Predmet istraživanja obuhvatit će diskriminaciju temeljem spola, etničkog podrijetla ili rase, vjere ili uvjerenja, spolne orijentacije, dobi, invaliditeta, ekonomskog statusa i drugih osnova, a rezultati istraživanja bit će javno predstavljeni. Provedba istraživanja planirana je tijekom 2027. godine. Također, ističe se kako će se kroz projekt „Prevenција diskriminacije i pružanje potpore žrtvama diskriminacije“ financirati regionalne i lokalne istraživačke aktivnosti usmjerene na povećanje znanja o različitim oblicima diskriminacije i nejednakosti češće diskriminiranih skupina, uključujući višestruku, interseksijsku i strukturalnu diskriminaciju.

U istom poglavlju, vezano za iskazanu preporuku za kontinuiranim informiranjem javnosti o zabrani diskriminacije i mehanizmima zaštite (preporuka 177., str. 371), Vlada Republike Hrvatske ističe kako su pojačanje aktivnosti u odnosu na informiranje javnosti o zabrani diskriminacije i mehanizmima zaštite, a s krajnjim ciljem poticanja prijavljivanja diskriminacije, planirane tijekom 2027. godine.

Vezano za područje 6. „Suradnja i javno djelovanje u promicanju ljudskih prava i suzbijanju diskriminacije“, poglavlje 6.1. „Suradnja s institucijama i implementacija preporuka pučke pravobraniteljice“, podnaslovu „Odnos s državnim tijelima i implementacija preporuka pučke pravobraniteljice“, Vlada Republike Hrvatske ističe kako su u protekle tri godine učinjeni značajni pomaci u praćenju provedbe preporuka pučke pravobraniteljice, kao i u redovitom izvještavanju o njihovoj provedbi u vidu javno dostupnih izvješća sa sveobuhvatnim priložima nadležnih tijela, a koji daju važne informacije kako Uredu pučke pravobraniteljice, tako i široj javnosti, za nastavak rada po pojedinim temama i pritužbama

građana. Ukupan udio preporuka koje su provedene, u provedbi ili u planu provedbe (iz Izvješća pučke pravobraniteljice za 2024. godinu) iznosi 72 %, što je značajno povećanje u odnosu na provedbu preporuka iz Izvješća pučke pravobraniteljice za 2022. godine, tj. prvu godinu praćenja temeljenu na novoj metodologiji, kada je udio preporuka koje su provedene, u provedbi ili u planu provedbe iznosio 60,6 %.

U poglavlju 6.2. „Međunarodna suradnja i međunarodni mehanizmi zaštite ljudskih prava“, podnaslovu „RH i međunarodni mehanizmi zaštite ljudskih prava“ u odnosu na preporuku o ratifikaciji Revidirane Europske socijalne povelje (preporuka 180., str. 384), Vlada Republike Hrvatske ističe kako je početak procesa ratifikacije planiran tijekom 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra hrvatskih branitelja Tomu Medveda, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine Branka Bačića, ministricu zdravstva dr. sc. Irenu Hršić, dr. med., ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike dr. sc. Alena Ružića, dr. med., ministricu zaštite okoliša i zelene tranzicije mr. sc. Mariju Vučković, ministra znanosti, obrazovanja i mladih dr. sc. Radovana Fuchsa i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Fadilu Bahović, Sanjina Rukavinu, dr. sc. Irenu Petrijevčanin, Tomislava Bilandžića, Nevenku Lastrić-Đurić, Darka Nekića, Dunju Magaš, Sanju Bošnjak, mr. sc. Željka Uhlira, Daria Tišova, Tomislava Dulibića, dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med., Renata Mittermayera, dr. med., Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić, Marinka Lukendu, Ivana Vidiša, Anju Bagarić, mr. sc. Tanju Radić Lakoš, mr. sc. Željka Vukovića, Stipu Mamića, dr. sc. Ivu Ivanković, Zrinku Mužinić Bikić i dr. sc. Nikolu Mrvca.

 PREDSEDNIK

 mr. sc. Andrej Plenković